

ERIN HUNTER

WSOY

SOTURI- KISSAT

RIKOTTU LAKI

3

PIMEYDEN VERHO

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, THE BROKEN CODE #3: VEIL OF SHADOWS

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, THE BROKEN CODE #3: VEIL OF SHADOWS

Text copyright © Working Partners Limited 2020

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2020

Map art © Dave Stevenson 2020

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

ISBN 978-951-0-49574-2

Painettu EU:ssa

KUKA KUKIN ON

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	VATUKKATÄHTI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Varapäällikkö	MARJANENÄ – kermanvärisen kolli, jonka häntä on lyhyt tynkä
Parantajat	NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät LEPPÄSYDÄN – punaruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) OKAKYNSI – kullanruskea raidallinen kolli VALKOSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli; LAAKERITASSUN (kullanvärisen raidallinen kolli) mestari UNIKKOHALLA – vaalea kilpikonnavuioisen ja valkoisen kirjava naaras LEIJONAROIHU – kullanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät RUUSUKUKKA – vaaleanruskea naaras SIILIHALLA – vaaleanharmaa naaras

VARSILEHTI – valko-oranssi kolli

LILJASYDÄN – pieni, tumma raidallinen naaras,
jolla on valkoisia laikkuja ja siniset silmät;

LIEKKITASSUN (musta kolli) mestari

KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli,
jolla on mustia raitoja

KIRSIKASADE – kellanpunainen naaras

KONTIAISVIIKSI – ruskean ja vaalean kirjava
kolli

TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras;

PEIPPOTASSUN (kilpikonnakuviainen naaras)
mestari

KUKKASADE – kilpikonnakuviaisen ja valkoisen
kirjava naaras, jolla on terälehdien muotoisia
valkoisia laikkuja

MURATILAMPI – hopeanharmaan ja valkoisen
kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät

KOTKASIPI – kellanpunainen naaras;

MYRTTITASSUN (vaaleanruskea naaras) mestari

KASTENENÄ – harmaavalkoinen kolli

NEILIKKAKORVA – tummanharmaa naaras

MYRSKYPIILVI – harmaa raidallinen kolli

PAATSAMATÖYHTÖ – musta naaras

SUKKELAKYNSI – raidallinen kolli

LEHVÄLAULU – keltainen raidallinen kolli

HUNAJATURKKI – valkoinen naaras, jolla on
keltaisia läiskiä

KIPINÄKARVA – oranssi raidallinen naaras

RATAMORAITA – tummanruskea naaras

VARPUOKSA – harmaa naaras, jolla on vihreät silmät

EVÄHYPPY – ruskea kolli

SIMPUKKATURKKI – kilpikonnakuviainen kolli

LUUMUKIVI – musta-kellanpunainen naaras

LEHTIVARJO – kilpikonnakuviainen naaras

TÄPLÄTURKKI – pilkullinen kirjava naaras

KÄRPÄSVIIKSI – juovikas harmaankirjava naaras

NAPSUHAMMAS – kullanvärinen raidallinen kolli

Kuningattaret (naaraat, jotka odottavat tai imettävät pentuja)

KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta

Klaanin-vanhimmat (entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään)

HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli

PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät

KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskää

SANIAISTURKKI – kullanruskea raidallinen kolli

VARJOKLAANI

Päällikkö **TIKERITÄHTI** – tummanruskea raidallinen kolli

Varapäällikkö **APILAJALKA** – harmaa raidallinen naaras

Parantajat	<p>LÄTÄKKÖHOHDE – ruskea kolli, jolla on valkoisia laikkuja</p> <p>VARJONÄKY – harmaa raidallinen kolli</p>
Soturit	<p>KELTATURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vihreät silmät</p> <p>KYYHKYSIPI – vaaleanharmaa naaras, jolla on vihreät silmät</p> <p>ISKUKIVI – ruskea raidallinen kolli</p> <p>KIVISIPI – valkoinen kolli</p> <p>KARSITURKKI – tummanharmaa kolli, jonka korvissa on viiltoja</p> <p>PELLAVAJALKA – ruskea raidallinen kolli</p> <p>VARPUSHÄNTÄ – kookas ruskea raidallinen kolli</p> <p>LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras, jolla on vihreät silmät</p> <p>KÄRSÄMÖLEHTI – kellanpunainen naaras, jolla on keltaiset silmät</p> <p>MARJASYDÄN – mustavalkoinen naaras</p> <p>RUOHOSYDÄN – vaaleanruskea raidallinen naaras</p> <p>PYÖRREKARVA – harmaavalkoinen kolli</p> <p>HUMALAVIIKSI – kolmivärinen naaras</p> <p>ROIHUTULI – valko-kellanpunainen kolli</p> <p>KANELIHÄNTÄ – ruskea raidallinen naaras, jolla on valkoiset käpälät</p> <p>KUKKAVARSI – hopeanvärinen naaras</p> <p>KÄÄRMEHAMMAS – hunajanvärinen raidallinen naaras</p>

LIUSKETURKKI – sileäkarvainen harmaa kolli

LOIKKA-ASKEL – harmaa raidallinen naaras

VALOHYPPY – ruskea raidallinen naaras

KÄPYJALKA – valkoharmaa kolli

LEHDYKKÄVIIKSI – harmaa raidallinen naaras

LOKKISYÖKSY – valkoinen naaras

KÄRKIKYNSI – mustavalkoinen kolli

NOTKOLÄHDE – musta kolli

AURINKOSÄDE – ruskeavalkoinen raidallinen naaras

Klaanin-
vanhimmat

TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli

TAIVASKLAANI

Päällikkö

LEHTITÄHTI – ruskean ja kermanvalkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät

Varapäällikkö

HAUKKASIIPPI – tummanharmaa kolli, jolla on keltaiset silmät

Parantajat

PISAMATOIVE – täplikkäänkirjava vaaleanruskea naaras, jolla on pilkulliset jalat

HUISKEHIUTALE – mustavalkoinen kolli

Sovittelija

PUU – keltainen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

Soturit

VARPUSTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli

IHMEMIES – mustavalkoinen kolli

KASTELÄHDE – tanakka harmaa kolli;

JUURITASSUN (keltainen kolli) mestari

LUUMUPAJU – tummanharmaa naaras

SALVIANENÄ – vaaleanharmaa kolli

HAARAHAUKKAVIIRU – punertavan ruskea kolli

HARRIPURO – harmaa kolli

NUPPUSYDÄN – kellanpuna-valkoinen naaras

KILPIKONNAVAUHTI – kilpikonnakuvioinen naaras

HIEKKANENÄ – tanakka vaaleanruskea kolli, jolla on kellanpunaiset jalat

KANILOIKKA – ruskea kolli; **PEUKALOISTASSUN** (kullanvärinen raidallinen naaras) mestari

RUOKOKYNSI – pieni vaalea raidallinen naaras;

NEULASTASSUN (mustavalkoinen naaras) mestari

TILLITURKKI – harmaa raidallinen naaras, jolla on siniset silmät

NOKKOSLÄIKKÄ – vaaleanruskea kolli

PIKKUHAHTUVA – pieni valkoinen naaras

VAALEATAIVAS – mustavalkoinen naaras

ORVOKKIHOHDE – mustavalkoinen naaras, jolla on keltaiset silmät

BELLALEHTI – vaaleanoranssi naaras, jolla on vihreät silmät

MESILAULU – ruskea naaras

VIIRIÄISSULKA – valkoinen kolli, jolla on korpinmustat korvat

PULUJALKA – harmaavalkoinen naaras

HAPSUVIIKSI – valkoinen naaras, jolla on ruskeita laikkuja

SOMERONENÄ – kellanruskea kolli

AURINKOKARVA – kellanpunainen naaras

Klaanin-
vanhimmat

KELTASANIAINEN – haaleanruskea naaras, joka on tullut kuuroksi

TUULIKLAANI

Päällikkö

JÄNISTÄHTI – ruskeavalkoinen kolli

Varapäällikkö

VARISSULKA – tummanharmaa kolli

Parantaja

HAUKKALENTO – täplikäs harmaa kolli, jolla on valkoisia täpliä kuin tuulihaukan höyhenpuvussa

Soturit

YÖPILVI – musta naaras

JUOVASIIPPI – laikukkaanruskea naaras;

OMENATASSUN (keltainen raidallinen naaras)
mestari

LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää

SAVUSUMU – harmaa naaras; **KORPITASSUN**
(ruskea naaras) mestari

VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on
meripihkanväriset silmät

KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen
naaras, jolla on siniset silmät

SULKAKARVA – harmaa raidallinen naaras

KYYRYJALKA – kellanpunainen kolli;

LAULUTASSUN (kilpikonnakuviainen naaras)
mestari

KIURUSIIPPI – vaaleanruskea raidallinen naaras

SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras;

VILSKETASSUN (ruskeavalkoinen kolli) mestari

HOIKKAJALKA – musta kolli, jolla on rinnassa
valkoinen läikkä

KAURAKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli

HUUHKAJAVIIKSI – tummanharmaa kolli;

UJELLUSTASSUN (harmaa raidallinen naaras)
mestari

LEHVÄRAITA – harmaa raidallinen naaras

Klaanin-
vanhimmat

VIIKSINENÄ – vaaleanruskea kolli

PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea

harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset silmät

JOKIKLAANI

Päällikkö

USVATÄHTI – harmaa naaras, jolla on siniset
silmät

Varapäällikkö

RUOKOVIIKSI – musta kolli

Parantajat	PERHONSIIPPI – täplikäs kullanvärinen naaras PAJUHOHDE – harmaa raidallinen naaras
Soturit	HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa-valkoinen naaras MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli SUOJAKARVA – mustavalkoinen naaras PALKOLOISTE – harmaavalkoinen kolli SÄIHKYTURKKI – hopeanvärinen naaras LISKOHÄNTÄ – vaaleanruskea kolli; SUMUTASSUN (harmaavalkoinen naaras) mestari NIISKUPIILVI – harmaavalkoinen kolli SANIAISKARVA – kilpikonnakuviainen naaras NÄRHIKYNSI – harmaa kolli PÖLLÖNENÄ – ruskea raidallinen kolli JÄÄSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät PEHMOKARVA – harmaa naaras; LOISKETASSUN (ruskea raidallinen kolli) mestari PIIKKIHERNEKYNSI – valkoinen kolli, jolla on harmaat korvat YÖTAIVAS – tummanharmaa naaras, jolla on siniset silmät JÄNISLOISTE – valkoinen kolli VIIMASYDÄN – ruskeavalkoinen naaras KIRJOTÖYHTÖ – harmaavalkoinen kolli

Kuningattaret	KIHARASULKA – vaaleanruskea naaras; HALLAPENNUN (naaras), USVAPENNUN (naaras) ja HARMAAPENNUN (kolli) emo
Klaanin- vanhimmat	SAMMALTURKKI – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras

KARKOTETUT KISSAT

ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät ja yksi valkoinen käpälä

ESINÄYTÖS

KÄRKINÄKY OIKAISI itsensä auringon lämmittämälle kivelle ja nautiskeli viimeisistä säteistä helakan punan levitessä taivaalle. Täällä pienellä aukiolla karhunvatukkatieheikköjen keskellä oli rauhallista. Oikeastaan koko hänen olemisensa oli ollut rauhallista aina hänen kuolemastaan lähtien. Hänen viimeiset kuunsa, joiden aikana hän oli taivaltanut Varjoklaanin kissojen kanssa ja kuollut pelastaessaan yhden varjoklaanilaispennun hengen, tuntuivat melkein unelta. Vaikka Tiikeritähti olikin antanut hänelle soturinimen ja anonut hänelle lupaa päästä Tähtiklaanin metsästysmaille, hän oli päättänyt jäädä aaveeksi, jotta saisi kulkea vapaasti järven ja kaupungin välillä ilman että kukaan tulisi pysäyttämään.

Kärkinäky oli elämänsä aikana tuntenut vain pienen joukon Varjoklaanin kissoja, mutta kuolemansa jälkeen hän oli saanut tilaisuuden tarkkailla kaikkia klaaneja ja yrittää ymmärtää niitä.

Minulla on nyt aika hyvä käsitys siitä miten ne toimivat, hän tuumi. Ja mitä enemmän saan selville, sitä selvemmin minusta tuntuu että jokin on vialla.

Hän värähti, eikä se johtunut ainoastaan siitä että aurinko oli laskemassa. Hänen levottomuutensa oli syventynyt. Häntä

pelotti, että klaanien sisällä vaani jokin vaara, mutta tässä oli nyt muutakin... yhtäkkiä hän oli varma, että joku *tietty* kissa tarvitsi hänen apuaan. *Mutta kuka?*

Kertaakaan kuolemansa jälkeen hän ei ollut tuntenut samanlaista pakonomaista tunnetta. Hän hyppäsi pystyyn ja lähti järvelle päin juoksujalkaa, aavekämpälät maanpintaa hipoen. Jokin veti häntä puoleensa ja avasi polun hänen eteensä.

Hämärä tiheni ympärillä, ja puiden alle muodostui pilkkopimeitä loukkoja. Ennen kuin Kärkinäky ehti järvelle asti, hän huomasi ruskean kollin harppovan määrätietoisin askelin metsän poikki, turkin valkeat läiskät aavemaisesti hämärässä hohdellen. Kärkinäky nuuhkaisi, mutta hänen vaitonsa sanoivat ettei tämä ollut hänen etsimänsä kissa. Hän jatkoi juoksuaan.

Pian hän kuuli pensaikosta rapinaa ja pysähtyi kaikki aistit valppaina. Suoraan edestäpäin leijaili voimakas muserretun kissanmintun haju. Hän otti muutaman varovaisen askelen eteenpäin, kurkisti saniaispehkon takaa ja hämmästyi.

Aivan polun vieressä joku kieri kissanmintuissa hangaten niitä kaikkialle turkkiinsa. Oli tullut niin pimeää ettei Kärkinäky erottanut yksityiskohtia, vaikka näkikin että kissa oli lihaksikas, voimakas kolli.

Kärkinäyn tunne vaarasta vahvistui. *Tämä liittyy siihen mikä veti minut tänne*, hän tajusi.

Hän epäili, tokko toinen kissa pystyisi näkemään häntä, mutta siitä huolimatta hän lähestyi tätä niin huomaamattomasti kuin suinkin. Hän oli vielä parin hännänmitan päässä, kun kolli nousi äkkiarvaamatta istumaan ja laskeutui sitten vaanimisasentoon tähyilemään eteensä aluskasvillisuuteen. Melkein siinä samassa kolli teki loikan ja katosi saniaisten ja pensaiden sekaan.

Yön hiljaisuuden rikkoi huuto. Kärkinäky jähmettyi tunnistaessaan äänen. *Sehän on Varjonäky!*

Varjonäky oli ollut vasta pentu Kärkinäyn kuollessa – itse asiassa Kärkinäky oli pelastanut hänen sisarensa Loikkaaskelen hengen viime hetkinään. Jo silloin Kärkinäky oli tiennyt pennun olevan erityinen. Ja nyt Varjonäystä oli kasvanut lahjakas parantaja. Kärkinäky työntyti pensaiden läpi ja näki voimakkaan kollin hyökänneen Varjonäyn kimppuun ja raastavan kynsillään nuoren parantajan suojatonta selkää. Kärkinäky tuijotti kauhuissaan, miten kolli tarttui Varjonäkyä niskasta, ravisteli rajusti ja iski hänet sitten vasten puunrunkoa ennen kuin pudotti maahan.

Varjonäky jäi makaamaan velttona. Hänen käpälänsä nytkähtivät hiukan ja sitten liike loppui.

Kärkinäky ulvahti järkytyksestä raivoissaan. Hän heittäytyi kohti kollia, kynsi tätä lavasta ja kurkusta, mutta hänen käpälänsä hujahtivat kollin paksun turkin läpi ilman mitään vaikutusta.

Kärkinäky heitti päänsä takakenoon ja päästi ulvaisun, epätoivoisen yrityksen kutsua muita kissoja apuun. Vastausta ei kuitenkaan kuulunut. *Minä olen aave; olisihan minun pitänyt tietää, ettei kukaan kuule minua.*

Kolli tarttui Varjonäyn ruumiiseen ja lähti raahaamaan sitä syvemmälle aluskasvillisuuden sekaan. Kärkinäky lähti perään silmät tyrmistyksestä ammollaan.

Kotvan kuluttua hän tajusi kollin kulkevan kohti Myrskyklaanin ja Taivasklaanin rajalla olevaa kallioista paikkaa. Siellä kolli kapusi kivikkoa ylös raahaten nuoren parantajan liikumatonta ruumista etukäpäliensä välissä. Äkkiä Kärkinäky tajusi mitä kolli aikoi.

»Ei!» hän ärähti ja loikkasi eteenpäin, mutta taaskaan kolli ei edes hievahtanut. Kärkinäky katseli kauhun vallassa, miten

kolli heilautti Varjonäkyä ja nakkasi tämän syvään rotkoon. Veltto harmaa hahmo kimmahti töröttävästä kivistä ja päätyi piikkikkään puunkäppyrän juurelle.

Vantterra kolli katseli hetken alas ja käännähti sitten Kärkinäkyä kohti silmät suurina ja tarkkaavaisina. Kärkinäky jäähmettyi hetkeksi ja oli miltei varma, että kissa oli nähnyt hänet. Siinä samassa kolli kuitenkin kääntyi ja säntäsi tiehensä kadoten aluskasvillisuuteen.

Kärkinäky katseli alas rotkoon, ja hänen pelkonsa muuttui epätoivoksi; oli jo niin pimeää, että hän tuskin erotti kivisessä maassa lojuvaa ruumista. *Kieltäydyin menemästä Tähtiklaaniin jotta voisin varjella ystäviäni. Miksi minun oli pakko joutua todistamaan tätä?*

Hän parkaisi ahdistuneena ja kyyristyi aivan kuilun reunalle.

Miksi vaistoni johdattivat minut tänne, kun en kerran voinut estää tätä? hän ihmetteli, kun hänen mielessään myllersivät syyllisyudentunto ja suru. *Ystäväni kuoli, enkä minä voi tehdä mitään!*

LUKU 1

JUURITASSU SIIRTELI kypäliään hermostuneesti ja pälyyli ympärillään olevia parantajia. Pelkästään Kuulammella oleminen oli hänestä pelottavaa: kiemurainen polku, johon oli painunut muinaisten, jo unhoon vaipuneiden kissojen kypälänjalkiä; lampeen laskevan putouksen lakkaamaton kohina; itse Kuulampi, jossa säihkyivät kuun ja tähtien heijastukset.

Me emme kuulu tänne, hän ajatteli vilkaisten nopeasti isäänsä Puuhun, joka istui hänen vieressään. Tämä paikka on ainoastaan parantajille. Hän muisti milloin oli viimeksi saanut käydä Kuulammella – silloin kun parantajat olivat yrittäneet rikkoa jään, jotta Tähtiklaani tavoittaisi heidät. *Sekään ei tuntunut oikealta, eikä se auttanut meitä saamaan yhteyttä Tähtiklaaniin.*

Juuritassu tajusi, että parantajatkin näyttivät levottomilta. Paikalla olivat kaikkien klaanien parantajat Varjoklaania lukuun ottamatta. Heidän odotellessaan Lätäkköhohdetta ja Varjonäkyä puolikuu nousi ylemmäs taivaalla, ja tihenevä jännitys kihelmöi Juuritassun turkkia.

Kun nyt vain päästäisiin asiassa eteenpäin.

Hän oli taivaltanut Puun kanssa Kuulammelle siinä toivossa, että he pystyisivät loihtimaan Vatukatähden harhailevan hengen näkyväksi parantajille tavanomaisessa puolikuun

kokouksessa. Jos se onnistuisi, kaikki parantajat saisivat tietää että Vatukkatähden ruumiissa oli joku muu kuin todellisen Myrskyklaanin päällikön henki. Ja se merkitsi sitä, että Myrskyklaanin ei kannattaisi toimia Vatukkatähden käskyjen mukaan.

Mutta on tämä hyvin epävarmaa, Juuritassu ajatteli synkästi. Hän tiesi etteivät kaikki parantajat olisi kovin mielellään päästäneet Puuta niin lähelle Kuulampea. He eivät hyväksyneet niitä kummallisia kykyjä, joita Puu oli perinyt suvultaan Sisarissa, eivätkä hänen piittaamattomuuttaan soturilaista. Mutta kerrankin isän läsnäolo tuntui Juuritassusta lohdulliselta. Hän ei olisi halunnut myöntää sitä, mutta tilanne jossa he nyt olivat, ylitti soturilain.

»Mikä varjoklaanilaisia viivyyttää?» Haukkalento jupisi, nousi kypälilleen ja asteli vedenrajasta polun päähän ja takaisin. »Me tuhlaamme kuutamo», hän lisäsi vilkaisten taivaalle.

»He tulevat tuossa tuokiossa», sanoi Puu. »Matkalla tänne me kuulumme, että joku olisi ulissut tuskissaan.»

»Kuka se oli?» Leppäsydän kysyi huolestuneena.

Puu kohautti lapojaan. »Emme löytäneet ketään. Etsiskelimme vähän aikaa, mutta sitten Lätäkköhohde päätteli että loukkaantuneen kissan oli täytynyt onnistua palaamaan takaisin Myrskyklaanin leiriin. Varjonäky oli jäänyt keräämään hämähäkinseittä, joten Lätäkköhohde lähti hakemaan häntä ja me jatkoimme matkaa.»

»Toivottavasti heille ei ole käynyt mitään», Lätäkköhohde vastasi. »Emme voi aloittaa ilman heitä.»

Närhisulka tuhahti, ja hänen hännänpänsä nyki ärtyneesti edestakaisin.

Ennen kuin kukaan muu ehti sanoa mitään, pensaikosta notkon yläreunalta kuului rapinaa ja näkyviin ilmestyi

Lätäkköhohde, joka tunkeutui piikikkäiden oksien välistä ja kipitti alas kierteistä polkua muiden parantajien luo.

»Anteeksi että olen myöhässä», hän huohotti. »Minä —»

»Missä Varjonäky on?» Juuritassu keskeytti. Varjoklaanin parantajan nähdessään hän oli tuntenut helpotusta kunnes oli tajunnut, että Lätäkköhohde oli yksin.

Lätäkköhohde katsoi häntä hölmistyneenä ja vilkaisi sitten ympärilleen ihmeissään. »Eikö hän ole täällä?» hän kysyi. »Oletin hänen ehtineen edelle.»

»Ei ole täällä», Perhonsiipi maukui.

Lätäkköhohde epäröi ja räpytteli silmiään huolestuneen näköisenä. »Kävin etsimässä häntä, mutta kun en löytänyt, ajattelin että hän oli päättänyt mennä jo.» Hänen niskakarvansa alkoivat nousta pystyyn. »Mihin hän on saattanut mennä?» hän kysyi.

»Ehkä menitte ristiin», Perhonsiipi maukui reippaasti. »Odotetaan vielä vähän.»

Muut parantajat olivat samaa mieltä ja asettuivat uudelleen Kuulammen rantaan. Juuritassu näki heidän värisevistä viiksistään ja heidän häntiensä kärsimättömästä kääntyilystä, miten jännitys tiheni. Hänestä tuntui entistä voimakkaammin siltä, että hän ei kuulunut tänne.

Hetket matelivat eteenpäin, ja Juuritassulle alkoi tulla tuskaisen ontto olo. Lätäkköhohdekin näytti edelleen hämmentyneeltä eikä selvästikään tajunnut, mikä Varjonäkyä saattoi viivyttää.

Juuritassun huoli yltyi, kunnes hän ei kestänyt sitä enää. Juuri Varjonäky oli ensimmäisenä levittänyt tietoa siitä että Tähtiklaani oli lainrikkojille vihoissaan, mutta myöhemmin hän oli muuttanut mielensä ja alkanut epäillä omia näkyjään. *Hänellä on nyt vibollisia eri klaaneissa...* »On tapahtunut

varmastikin jotain ikävää!» hän huudahti. »Meidän pitäisi mennä etsimään Varjonäkyä.»

Parantajat kääntyivät häntä kohti jokainen yhtä ilmeettömän näköisenä. Juuritassu pelkäsi ettei kukaan heistä suosuisi kuuntelemaan tavallista oppilasta, mutta Pisamatoive nousikin oitis käpälilleen.

»Juuritassu on oikeassa», hän maukui. »Ei Varjonäky antaisi meidän odottaa tällä tavoin muuten kuin pakkotilanteessa.»

»No toivottavasti ei», Närhisulka vastasi hiukan pisteliäästi. »Jos saan selville että hän on jäänyt jahtaamaan yöperhosia, kynsin häneltä korvat pästä!»

Lätäkköhohde loi sokeaan parantajaan ankaran silmäyksen. »Jos Varjonäky on tieteen tahtoen tuhlassaan aikaamme, niin sen asian selvitan *minä*», hän kivahti.

Lätäkköhohteen lysähtäneistä lavoista ja riippuvasta hänestä kuitenkin näki, että hän oli aidosti huolissaan. Hän loikki ensimmäisenä polkua ylös ja työntyi pensaiden läpi, ja muut parantajat seurasivat peräkanaa. Juuritassu ja Puu kulkivat joukon hännillä.

»Se sitten siitä Vatukkatähden hengen kutsumisesta», Puu supatti nykäisten viiksiään huolissaan.

»Tämä on nyt tärkeämpää», Juuritassu sanoi tiukasti. Häntä kylmäsi kynnenkärkiä myöten. *Olisiko jokin eläin voinut hyökätä Varjonäyn kimppuun? Tai mikä pahempaa – olisiko joku kissa voinut hyökätä hänen kimppuunsa?* Juuritassu värähti ajatuksesta, että klanikissa kävisi Varjoklaanin parantajan kimppuun. *Voisiko kukaan oikeasti tehdä niin? Sehän on vastoin soturilakia!* »Varjonäylle on varmasti sattunut jotain ikävää. Meidän on löydettävä hänet!»

Kissajoukko laskeutui kalliorinnettä alas ja lähti pinkomaan nummen poikki Tuuliklaanin rajajoen myötäisesti aina

Myrskyklaanin reviirille. *Ehkä hän on matkalla Kuulammelle ja tulee meitä vastaan*, Juuritassu ajatteli toiveikkaasti. Mutta vaikka Lätäkköhohde johdatti heidät sinne mistä oli lähtenyt järven rannasta metsään loukkaantunutta kissaa etsimään, Varjonäystä ei näkynyt jälkeäkään.

»Tämän ei pitäisi olla vaikeaa», Perhonsiipi naukui Lätäkköhohteelle. »Sinun hajusi on täällä edelleen melko voimakas, samoin Varjonäyn. Meidän on vain seurattava sitä.»

Mutta jo muutaman ketunmitan päässä metsässä hajujälki johti paikkaan, joka tuoksui niin voimakkaasti kissanmintulta, että kissanhajut hukkuivat kokonaan.

»Outoa...» Lätäkköhohde pudisteli päätään hämmentyneenä. »Tässä me kuulimme sen kissan ulinan. Minä muistan sen, koska ajattelin ettei tässä osassa metsää kasva minttua.»

»Ei niin. Ei tässä kasvakaan. Joku on tuonut tänne kissanminttukasveja», Leppäsydän huomautti nuuhkaistuaan paikkaa kunnolla. »Ja niiden alla ruoho on painunut lakoon.»

Juuritassu yritti tajuta otsa rypyssä. »Ehkä joku kissa – tai vaikka kettu – on pitänyt täällä riistaa?»

»Tai ehkä joku on tuonut tänne kissanminttua kieriäkseen siinä... ja peittääkseen oman hajunsa», Leppäsydän arvasi vakavan näköisenä.

»Minä löysin sinun hajusi, Lätäkköhohde», Närhisulka ilmoitti kissanminttupaikan takaa. »Mutta en Varjonäyn. Aivan kuin hän olisi tullut tähän eikä olisi lähtenyt tästä pois.»

»Mutta miksi?» Juuritassu ihmetteli. »Miksi *Varjonäky* yrittäisi naamioida hajunsa?»

»Varjonäky! Varjonäky!» Lätäkköhohteen ulvaisu kiiri metsän hiljaisuudessa, mutta vastausta ei kuulunut.

»Jos hän ei kuullut tuota, hän ei voi olla kovin lähellä», Perhonsiipi huomautti. »Meidän pitäisi hajaantua etsimään häntä.»

»Kuka tuo kissa on?
Mitä hän oikeasti haluaa?»

Menetettyään yhden yhdeksästä hengestään Myrskyklaanin päällikkö Vatukkatähti on alkanut kitkeä klaaneista soturilain rikkojia ja vaatia heille ankaria rangaistuksia. Jotkut kuitenkin tietävät totuuden: päällikön kuollessa meni jotakin vikaan. Vatukkatähti ei ole oma itsensä, ja hänen oikea henkensä pyrkii epätoivoisesti takaisin paikalleen samalla kun klaanien väliset jännitteet uhkaavat leimahtaa avoimeksi sodaksi.

Pimeyden verho on Rikottu laki -saagan
kolmas osa.

Suomentanut Nana Sironen

www.wsoy.fi

N84.2

ISBN 978-951-0-49574-2

Kannen kuva: Owen Richardson